

(Elforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

KLAGE FRA SK Elnet A/S
OVER Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014
OM effektiviseringskrav for 2015

9. september 2015

J.nr. 1011-15-8-14

HCH-EKN

NÆVNETS Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, cand.jur. & ph.d. Birgitte Egelund
SÆTNING Olsen
I SAGEN Professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, cand.jur. & ph.d. Michael Gøtze
Konsulent, civilingeniør Knut Berge

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014 stadfæstes.
AFGØRELSE

SK Elnet A/S har den 12. januar 2015 klaget over Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014 om effektiviseringskrav for elnetselskaberne for 2015.

Klagen behandles i denne afgørelse under journal nr. 1011-15-8.

Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014 er ligeledes påklaget af Dansk Energi på vegne DONG Energy Eldistribution A/S (J.nr. 1011-15-4), SEAS-NVE Net A/S (J.nr. 1011-15-5) og Thy-Mors Energi Elnet A/S (J.nr. 1011-15-6). Der træffes særskilt afgørelse i disse sager.

Sagens baggrund

Energitilsynet udmelder årligt individuelle krav til reduktion af elnetselskabernes indtægtsrammer på baggrund af en benchmarking. Energitilsynet udmeldte således den 16. december 2014 effektiviseringskrav for i alt 71 elnetselskaber, herunder 21 transformerforeninger, 48 distributionsselskaber og 2 50 kV selskaber. Afgørelsen er af de anførte 4 elnetselskaber påklaget til Energiklagenævnet.

Udmeldingen sker på baggrund af en benchmarking af elnetselskabernes økonomiske effektivitet samt selskabernes kvalitet i levering af elektricitet. Formålet med benchmarking af selskabernes økonomiske effektivitet er at tilnærme markedssituationen for elnetselskaberne med markedssituationen for virksomheder på et konkurrenceudsat marked. Formålet med benchmarking af elnetselskabernes kvalitet i leveringen af el er at sikre, at elnetselskaberne ikke reducerer deres omkostninger på bekostning af kvaliteten i leveringen af el. Energitilsynet har foretaget benchmarking af elnetselskabernes økonomiske effektivitet siden 2007 og benchmarking af selskabernes kvalitet i leveringen siden 2008.

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 2 af 11

Ved benchmarking af elnetselskaberne anvender Energitilsynet netvolumenmodellen, der gør det muligt at vurdere, hvor omkostningseffektivt et elnetselskab er til at drive sit eget elnet set i forhold til, hvor omkostningseffektive andre elnetselskaber ville være til at drive et tilsvarende elnet. Modellen er detaljeret beskrevet i bilag 1 til Energitilsynets afgørelse.

Netvolumenmodellen er behandlet i Energiklagenævnets afgørelser siden 2008 i klager over Energitilsynets fastsættelse af effektiviseringskrav. Afgørelserne findes på Energiklagenævnets hjemmeside: www.ekn.dk under menupunktet Afgørelser/Kronologisk liste/Lov om elforsyning.

Benchmarkingen dette år sker på grundlag af selskabernes indberettede regnskabsdata for 2013 og udmøntes som effektiviseringskrav i selskabernes indtægtsramme for 2015.

Effektiviseringskravet for den økonomiske benchmarking fastsættes i forhold til selskabernes effektiviseringspotentiale, men der medregnes i årets effektiviseringskrav alene en fjerdel af det opgjorte effektiviseringspotentiale. Det antages, at et selskab på et konkurrenceudsat marked ville være nødt til at indhente sit fulde effektiviseringspotentiale over en 4-årig periode.

Effektiviseringskravet udmeldes som procentdele af elnetselskabernes påvirkelige omkostninger, dvs. driftsomkostninger eksklusive nettab og eventuelle konkrete ekstra-ordinære driftsomkostninger. Effektiviseringskravet er varigt og gælder fra reguleringsåret 2015.

Den påklagede afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014, dog uden bilag, er vedlagt denne afgørelse som bilag 1.

Benchmarkingen er baseret på oplysninger indsendt af elnetvirksomhederne og inddeles i afbrudsstatistik, netkomponenter og økonomiske data. Netvirk-

somhederne skulle indberette afbrudsstatistik inden den 31. april 2014 og økonomiske data samt net-komponenter inden den 31. maj 2014.

I forbindelse med årets benchmarking har Energitilsynet vurderet, at metoden til håndtering af smart grid i benchmarkingen i 2014 mest hensigtsmæssigt bør forblive uændret fra afgørelsesårene 2012 og 2013, da det fortsat er uafklaret, hvad smart grid er. Det betyder, at alle omkostninger til smart grid investeringer i regnskabsåret 2013 kan holdes ude af benchmarkingen som ekstraordinære omkostninger.

I afgørelsen er på ny indarbejdet de fjernaflæste målere i benchmarking modellen, idet målerne indgår med en ny driftsækvivalent, en ny afskrivningsækvivalent samt en individuel selskabsspecifik korrektion for forskelle i regnskabspraksis. Der tages dermed højde for forskelle i selskabernes regnskabspraksis.

De pålagte varige effektiviseringskrav udgør samlet kr. 82,1 mio. af selskabernes indtægtsrammer, hvilket svarer til 4,3 % af elnetselskabernes påvirkelige omkostninger, dvs. driftsomkostninger eksklusive nettab og eventuelle konkrete ekstraordinære driftsomkostninger. De 1-årige midlertidige krav for kvalitet i leveringen udgør samlet kr. 0,2 mio.

SK Elnet A/S er pålagt et effektiviseringskrav på kr. 600.000 svarende til 4,54 % af selskabets påvirkelige omkostninger.

Energitilsynet sendte den 19. september 2014 og på ny den 30. oktober 2014 et afgørelsesudkast til høring og modtog høringssvar fra bl.a. SK Elnet A/S. Høringssvar og Energitilsynets bemærkninger hertil fremgår af afgørelsens bilag 8-11.

SK Elnet A/S' synspunkter og bemærkninger

SK Elnet A/S' klager over, at selskabet er pålagt et effektiviseringskrav på kr. 600.000, idet klagen mere specifikt vedrører Energitilsynets model til beregning af korrektion for kundetæthed.

- I forbindelsen med opgørelsen af korrektion for kundetæthed anvendte Energitilsynet i det første høringsudkast en log-lineær regression til beregning af kundetæthed. Dette var en uvarslet ændring i forhold til beregningsmodellen i afgørelsen for 2014, hvor der blev anvendt en lineær regression. I forlængelse af høringssvarene er anvendt et simpelt gennemsnit af henholdsvis den lineære og den log-lineære regression.
- Ændringen af modellen indebærer en forøgelse af effektiviseringskravet på over 46 %, idet effektiviseringskravet ved anvendelse af den li-

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 3 af 11

neære regression ville udgøre 3,1 %, medens den valgte metode fører til et effektiviseringskrav på 4,54 %. Dette synes ikke rimeligt, da der efter SK Elnets opfattelse ikke er signifikant forskel mellem de to metoders forklaringsandele på variationen i kundetætheden.

- I det af Energitilsynet fremsendte materiale sammen med første udkast til afgørelse fremgår det, at forklaringsandelen ved anvendelse af den lineære model udgør 50,15 %, medens forklaringsandel ved anvendelse af den log-lineære model er 51,96 %. Forskellen udgør kun 1,81 % eller en forskel på ca. 3,5 %. Korrektionen har imidlertid stor betydning for selskaber som SK Elnet A/S, som har en stor kundetæthed.
- Energitilsynet har anført, at gennemsnitsmodellen er valgt på baggrund af hensyn til både forbrugere og elselskaber. SK-Elnet A/S mener dog ikke, at der ud fra et forsigtighedssynspunkt kan pålægges større effektiviseringskrav, end der er statistisk belæg for. I yderste konsekvens kan det føre til lukning af effektive elselskaber. Kundetæthedskorrektionen bør beregnes på baggrund af såvel den lineære som den log-lineære regression, og selskabet bør derfor pålægges det effektiviseringskrav, der er beregnet efter den metode, der stiller selskabet bedst.

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 4 af 11

Energitilsynets udtalelse

Sekretariatet for Energitilsynet anfører i sin udtalelse af 23. februar 2015, at Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014 skal stadfæstes i sin helhed. Det oplyses, at sekretariatet i første høringsperiode modtog høringssvar vedrørende korrektion for fordyrende rammevilkår som følge af kundetæthed. Sekretariatet foretog på baggrund af høringssvarene en fornyet vurdering af kundetæthedskorrektionen, og da denne vurdering påvirkede resultatet af benchmarkingen i forhold til første høringsudkast, foretog sekretariatet en anden høring af benchmarkingen af den økonomiske effektivitet. Til SK Elnet A/S klage anføres følgende:

- Sekretariatet mener ikke, at der i sig selv er pligt til at foretage høring over ændringer af modellen for korrektion af fordyrende rammevilkår anvendt det foregående år. Høringen af første udkast til afgørelse er i overensstemmelse med forvaltningslovens § 19.
- Energitilsynet har ved tidligere afgørelser valgt forskellige korrektionsmetoder for kundetæthed, og analyser har historisk vist forskellige resultater på estimeringen af, hvilken funktionelle form (lineær eller log-lineær) der bedst forklarer sammenhængen mellem omkostningsindeks og kundetæthed, jf. tabel 1 i afgørelsens bilag 2.

- Sekretariatet bekræfter, at forklaringsgraden ved de to regressioner er stort set ens, idet forklaringsgraden er 49,19 % for den lineære sammenhæng og 50,42 % for den log-lineære sammenhæng. Sekretariatet fandt det vanskeligt at tillægge den ene statiske sammenhæng mere vægt end den anden og vurderede derfor, at det er rimeligt at betragte gennemsnittet af de to metoder, som begge er signifikante og har en rimelig forklaringsgrad. Sekretariatet henviser til argumentationen for valget af korrektionsfaktor i afgørelsens afsnit 5.1.2, bilag 2 (punkt 152-160), afsnit 2 og bilag 9, punkt 4.
- Det understreges, at begge metoder er statistisk signifikante. Ved estimeringen findes den eller de sammenhænge, der findes størst sandsynlighed for blandt et sæt observationer. En estimering af en sammenhæng i et datamateriale ses på tværs af alle observationer, og det er ikke muligt at finde den "korrekte" korrektion pr. selskab, da en sammenhæng altid vil omfatte hele datasættet.

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 5 af 11

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Elforsyningslovens, lovebekendtgørelse nr. 1329 af 25. november 2013 med senere ændringer, formål fremgår af lovens § 1:

"§ 1. Lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø og forbrugerbeskyttelse. Loven skal inden for denne målsætning sikre forbrugerne adgang til billig elektricitet og fortsat give forbrugerne indflydelse på forvaltningen af elsektorens værdier.

Stk. 2. Loven skal i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål særligt fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser og anvendelse af kraftvarme, vedvarende og miljøvenlige energikilder, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for produktion og handel med elektricitet.

[...]"

Regler om priser og betingelser for kollektive elforsyningsvirksomheder findes i elforsyningslovens § 69 og § 70.

"§ 69. Priserne for ydelser fra de kollektive elforsyningsvirksomheder fastsættes under hensyntagen til virksomhedernes nødvendige omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital og under hensyntagen til de andre indtægter, som opnås ved driften af den bevilningspligtige virksomhed. Ved nødvendige omkostninger forstås omkostninger, som virksomheden afholder ud fra driftsøkonomiske overvejelser med

henblik på at opretholde en effektiv drift, herunder også omkostninger til dækning eller imødegåelse af tab på debitorer. Ved fastsættelsen af priser tages desuden hensyn til udgifter, som afholdes som følge af, at virksomhederne hæfter for gældsforpligtelser stiftet inden den 1. januar 2000 eller udgifter som følge af, at en netvirksomhed stiller sikkerhed til fordel for en elproduktionsvirksomhed, som helt eller delvis ejes af netvirksomheden, når sikkerhedsstillelsen kun omfatter gældsforpligtelser, som elproduktionsvirksomheden påtager sig med henblik på restfinansiering af anlægsarbejder påbegyndt inden den 29. april 1999. Priserne for ydelser fra en kollektiv elforsyningsvirksomhed må ikke stige som følge af det vederlag, der erlægges ved overdragelse af virksomheder.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om beregning af driftsmæssige afskrivninger og om opgørelsen af virksomhedernes nødvendige kapital samt regler om, på hvilke betingelser der i priserne kan ske indregning af forrentning af kapital efter stk. 1. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, hvordan der ved fastsættelsen af priserne efter stk. 1 skal tages hensyn til andre indtægter, som virksomhederne opnår ved driften af den bevillingspligtige aktivitet. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte regler om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter samt regler om kollektive elforsyningsvirksomheders regnskabsføring og budgettering, herunder at kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsrapporter i overensstemmelse med bestemmelserne i [årsregnskabsloven](#).”

”§ 70. Priser for netvirksomhedernes og de regionale transmissionsvirksomheders ydelser fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 69 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden. De i § 69 nævnte omkostninger omfatter også omkostninger knyttet til den bevillingspligtige aktivitet, som regnskabsmæssigt indgår og bogføres i andre virksomheder end den bevillingshavende net- eller transmissionsvirksomhed, ligesom indtægtsrammerne omfatter de tilhørende indtægter. Net- og transmissionsvirksomheder, der kan dokumentere, at sådanne indtægter i 2004 blev indtægtsført i andre virksomheder og dermed ikke indgik i opgørelsen af indtægtsrammen, kan få deres indtægtsramme justeret fremadrettet med et beløb svarende til gennemsnittet af de pågældende indtægter i 2009-2011.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter regler om indtægtsrammer for alle berørte virksomheder for et nærmere angivet antal år. Som led i denne regulering sikres det, at tarifferne i faste priser regnet som et gennemsnit ikke stiger i forhold til tarifferne pr. 1. januar 2004, idet kapital, der finansierer nødvendige nyinvesteringer, dog fortsat skal kunne forrentes og afskrives. Indtægtsrammen vil blive hævet med et beløb svarende til forrentning og afskrivning af den kapital, der finansierer nyinvesteringen, opgjort efter reglerne i årsregnskabsloven, eventuelt med modregning af tilslutningsbidrag.

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 6 af 11

Såfremt den nødvendige nyinvestering erstatter et eksisterende anlæg, vil indtægtsrammen blive forhøjet med et beløb, der dækker forrentning, afskrivning samt drift og vedligeholdelse af nyinvesteringen. Virksomheden kan vælge, at beregningen sker som en varig eller en midlertidig forhøjelse af indtægtsrammen. Såfremt forhøjelsen beregnes som en annuitet, vil forhøjelsen være varig. Såfremt forhøjelsen sker, således at den afspejler et serielån, bortfalder forhøjelsen ved udløbet af den forventede levetid, og ved fremtidige investeringer i anlægget vil der ske en fornyet beregning af indtægtsrammen. Uanset om forhøjelsen sker, så den afspejler en annuitet eller et serielån, indregnes endvidere omkostninger til nedtagning af det erstattede anlæg og efterlevelse af myndighedskrav i forbindelse hermed. Ved beregningen af forhøjelsen skal der ske modregning af et beløb, der dækker kassationsværdien af det erstattede anlæg. Der skal endvidere ske modregning af et beløb, der dækker de omkostninger, som netvirksomheden eller den regionale transmissionsvirksomhed ville have haft til drift, vedligeholdelse og fornyelse af det erstattede anlæg, såfremt det erstattede anlæg fortsat skulle have været drevet med uændret funktionalitet. Over- og underdækning for perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2003 påvirker ikke det i 2. pkt. nævnte loft. Afvikling af denne underdækning skal være afsluttet senest ved udgangen af 2010.

...

Stk. 9. Inden for de i stk. 2 nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder under hensyntagen til den enkelte virksomheds effektiviseringspotentiale. Såfremt en netvirksomhed eller regional transmissionsvirksomhed ikke overholder fristen for indsendelse af de nødvendige oplysninger eller afgiver mangelfulde eller fejlagtige oplysninger til brug for Energitilsynets fastlæggelse af indtægtsrammen og opgørelse af effektiviteten, kan Energitilsynet foreløbigt fastsætte indtægtsrammen og effektiviteten. Energitilsynet kan for virksomhedens regning anvende uafhængig ekstern bistand til løsning af denne opgave. Den foreløbige værdifastsættelse bortfalder, når de nødvendige oplysninger er fremsendt og dokumenteret. En eventuel efterfølgende justering af indtægtsrammen som følge af de indsendte oplysninger vil ske for det næstfølgende regnskabsår.

Stk. 10. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at der ved opgørelsen af effektiviseringspotentialet skal tages hensyn til kvaliteten af den transport af elektricitet med tilhørende ydelser, som virksomheden skal gennemføre som bevillingshaver, jf. § 20, stk. 1.

[...]"

Reglerne om indtægtsrammer og effektiviseringskrav blev indført ved lov nr. 375 af 2. juni 1999 om elforsyning. Af lovforslag nr. 234 af 29. april 1999, afsnit 2, fremgår følgende:

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 7 af 11

"Prisreguleringen af net- og transmissionsvirksomhed har til formål at skabe incitamenter til øget effektivitet. Derfor skal der på forhånd fastlægges rammer for virksomhedernes indtægter; det vil sige for, hvor meget der kan opkræves over tarifferne for virksomhedens ydelser. Rammerne fastlægges således, at rammen for virksomhedens indtægter reduceres hvert år, så hver virksomhed må foretage en løbende effektivisering for at holde deres omkostninger inden for indtægtsrammen. Miljø- og energiministeren fastsætter generelle rammer for alle virksomheder, og inden for den generelle ramme fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hvert enkelt selskab, der skal afspejle selskabets effektiviseringspotentiale."

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Af lovforslagets bemærkninger til § 70 fremgår:

"Bestemmelsen regulerer priser og tariffer for net- og transmissionsvirksomheders ydelser. Bestemmelsen fastlægger et nyt princip for prisfastsættelsen, idet tilladte indtægter til dækning af omkostninger ved net- og transmissionsvirksomheders drift, vedligeholdelse, administration og anlæg af net samt måling og fakturering fastsættes i medfør af indtægtsrammer, det vil sige rammer for, hvor meget der kan opkræves over tarifferne for virksomhedens ydelser. I indtægtsrammen indgår således også forrentning af den kapital som jf. § 69, stk. 2 og efter Energitilsynets godkendelse, er den reguleringsmæssige kapitalstørrelse. Indtægtsrammerne skal fastlægges med udgangspunkt i omkostningerne ved en effektiv drift af virksomheden. I det omfang selskaberne har omkostninger, der overstiger det tilladte niveau for opkrævning over tariffen, opnår selskaberne et underskud.

Side 8 af 11

...

Bestemmelsen pålægger endvidere Energitilsynet inden for de af miljø- og energiministeren fastsatte generelle indtægtsrammer årligt at fastsætte en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder. Energitilsynet skal ved fastlæggelsen af individuelle indtægtsrammer for det enkelte selskab tage selskabets effektiviseringspotentiale i betragtning."

Elforsyningslovens § 70 blev revideret ved lov nr. 386 af 20. maj 2009, hvor der i lovforslag nr. L 3 af 8. oktober 2015 til § 70, stk. 9, er anført følgende:

"Som led i fastsættelsen af virksomhedernes indtægtsrammer gennemfører Energitilsynet årligt en benchmarking af netvirksomhedernes og de regionale transmissionsvirksomheders effektivitet, og udmelder effektiviseringskrav til de mindre effektive virksomheder. Effektiviseringskravene udmeldes som procentvise reduktioner af virksomhedernes indtægtsrammer."

Den nærmere regulering af indtægtsrammerne er fastsat i indtægtsrammebekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 335 af 15. april 2011. Af bekendtgørelsens §§ 26 og 27 fremgår følgende:

”Benchmarking og effektiviseringskrav

§ 26. Energitilsynet benchmarker én gang årligt virksomhederne på deres økonomiske effektivitet og kvalitet i leveringen.

Stk. 2. Benchmarkingen baseres på oplysninger fra virksomhederne, der indsendes til Energitilsynet, efter regler fastsat af Energitilsynet.

Stk. 3. Såfremt en virksomhed indsender mangelfulde eller fejlbehæftede oplysninger, eller indsender oplysningerne efter den fastsatte tidsfrist, kan Energitilsynet fastsætte foreløbige værdier. Energitilsynet kan, for virksomhedens regning, anvende ekstern bistand til værdifastsættelsen. De foreløbige værdier erstattes af virksomhedens egne tal, når disse er fremsendt til Energitilsynet med behørig dokumentation.

Stk. 4. Grundlaget for benchmarkingen tages fra og med regnskabsåret 2007 op til revision mindst hvert fjerde år med henblik på eventuelle justeringer og inddragelse af nye vurderingskriterier.

Stk. 5. Resultaterne af benchmarkingen samt den anvendte metode for benchmarkingen offentliggøres af Energitilsynet.

Stk. 6. Omkostninger til energibesparende aktiviteter, jf. § 16, stk. 3, indgår ikke i benchmarkingen.

§ 27. Fra og med reguleringsåret 2008 udmelder Energitilsynet årligt individuelle effektiviseringskrav baseret på benchmarking af virksomhederne, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Effektiviseringskrav, der fremkommer ved benchmarkingen af den økonomiske effektivitet, gennemføres som en procentvis varig reduktion af den enkelte virksomheds reguleringspris eller rådighedsbeløb. Effektiviseringskrav, der fremkommer ved benchmarkingen af kvalitet i leveringen, gennemføres som en procentvis ét-årig reduktion af den enkelte virksomheds reguleringspris eller rådighedsbeløb.

Stk. 3. Såfremt en virksomhed for sent indsendte oplysninger, jf. § 26, stk. 3, ville have givet anledning til en ændring af udmeldte effektiviseringskrav, vil justeringen finde sted i forbindelse med Energitilsynets fastsættelse af virksomhedens indtægtsramme for det næstfølgende reguleringsår. For sent indsendte oplysninger giver ikke anledning til genberegning af benchmarkingen.”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Efter elforsyningslovens § 70, stk. 9, fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hver af de berørte virksomheder under hensyntagen til den enkelte virksomheds effektiviseringspotentiale. Efter lovens § 70, stk. 1, skal rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 69 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af virksomheden.

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 9 af 11

Af indtægtsrammebekendtgørelsens § 26 følger, at Energitilsynet skal benchmarke virksomhederne på deres økonomiske effektivitet, og at benchmarkingen skal baseres på oplysninger fra virksomhederne, der indsendes til Energitilsynet.

Det følger videre af indtægtsrammebekendtgørelsens § 27, stk. 1, at der fra 2008 årligt skal udmeldes individuelle effektiviseringskrav baseret på benchmarking af virksomhederne. Effektiviseringskrav, der fremkommer ved benchmarking af den økonomiske effektivitet, gennemføres som en procentvis varig reduktion af den enkelte virksomheds reguleringspris eller rådighedsbeløb, jf. bekendtgørelsens § 27, stk. 2.

Energiklagenævnet har i sin praksis vedrørende Energitilsynets udmeldinger af effektiviseringskrav fastlagt, at Energitilsynet er tillagt et vidt skøn ved benchmarkingen af elnetselskaberne, og at den af Energitilsynet valgte metode (netvolumenmodellen) må anses for egnet til vurdering af elnetselskabernes effektivitet og i øvrigt er baseret på saglige hensyn.

Energiklagenævnet har ligeledes i sin praksis tiltrådt, at anvendelse af netvolumenmodellen i kombination med korrektioner for fordyrende rammevilkår generelt medfører en individuel vurdering af selskaberne og deres effektiviseringspotentiale, jf. afgørelse af 20. april 2009 i journal nr. 1011-331.

Energitilsynet foretager i benchmarkingen en korrektion for væsentligt fordyrende rammevilkår i form af høj kundetæthed. Det hænger sammen med, at beregningerne viser, at når kundetætheden øges, så øges elnetselskabernes omkostningsindeks også. Energitilsynet har på grundlag af de indberettede data i 2007, 2008, 2009, 2012, 2013 anvendt en lineær regression, medens Energitilsynet i 2010 og 2011 samt i udkastet til årets afgørelse har anvendt en log-lineær regression. På baggrund af høringssvarene blev dette i den endelige afgørelse ændret til et gennemsnit af den lineære og den log-lineære regression, idet forskellen i de to regressioners forklaringsgrad er meget beskednen.

Energitilsynets beregninger viser, at der er en signifikant positiv sammenhæng mellem omkostningsindeks og kundetæthed både for den lineære og den log-lineære sammenhæng. Energitilsynet har afvist at anvende begge regressioner efter en "best-off"-praksis, således at selskaberne ville modtage det laveste af de to beregnede krav. En sådan praksis ville alene komme selskaberne til gode og ikke varetage forbrugernes interesser.

Energitilsynet er som anført i elforsyningsloven og indtægtsrammebekendtgørelsen tillagt et vidt skøn ved den valgte metode for benchmarkingen, og den

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Side 10 af 11

valgte metode med brug af et gennemsnit under de givne omstændigheder kan ikke antages at føre til et usagligt resultat for klageren.

Energiklagenævnet finder ikke grundlag for at mene, at Energitilsynets model i årets afgørelse for korrektion for kundetæthed er i strid med reglerne i elforsyningsloven og indtægtsrammebekendtgørelsen.

På denne baggrund stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 16. december 2014 stadfæstes.

9. september 2015

J.nr 1011-15-8-14

HCH-EKN

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 31. august 2015.

Side 11 af 11

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnet i henhold til elforsyningslovens § 89, stk. 1.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter elforsyningslovens § 89, stk. 1, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 89, stk. 7.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnensformand

/Henrik Chieu